

BOLSJEVIK:

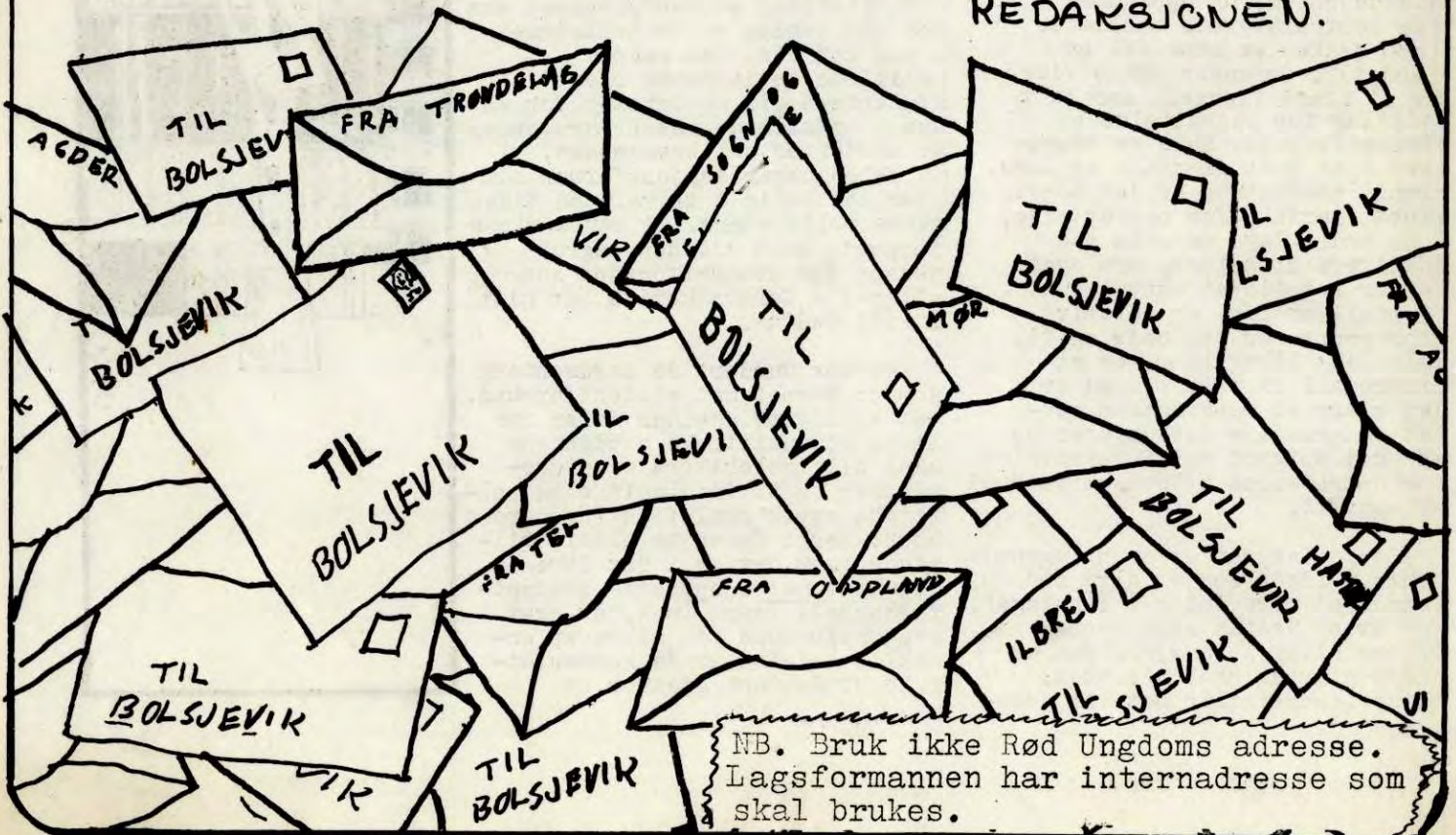
BLAD FOR **MEDLEMMER** AV
RØD UNGDOM

NR 11, DESEMBER, 1973

Vi TAKKER

for alle innleggene vi har fått og håper på enda fler. For at innleggene skal komme med i neste nr. må vi få dem senest den **12.** hver måned. Om dere får bladet så seint at dere ikke rekker å skrive svar-artikler til neste nr, ta det opp med storlagsformannen. Under-tegn innleggene med dekknavn, yrkesgruppe og sted, så vi kan kontakte dere om nødvendig.

REDAKSJONEN.

NB. Bruk ikke Rød Ungdoms adresse. Lagsformannen har internadresse som skal brukes.

FRA SENTRALSTYRET

I RØD
UNGDOM

OM EGET STUDENTFORBUND

VEDTAK OM STUDENTFORBUND.

1. Sentralstyret har på sitt siste møte diskutert om det skal opprettes et eget, kommunistisk studentforbund. Landsmøtet påla Sentralstyret å avgjøre denne saka etter diskusjon i laga. Diskusjonen blei starta i Bolsjevik for omlag et år sia. I august ga sentralstyret beskjed om at vedtak ville bli fatta i høst. I oktober var laga pålagt å avholde medlemsmøte om saka. Denne diskusjonen har gitt alle medlemmer anledning til å si sin mening, og alle viktige for- og motargumenter er kommet fram.

Resultatet av diskusjonen er oppsumert på grunnlag av Organisasjonskomiteens reiser, oppsummeringer fra flere DS-konferanser, brev til Sentralstyret med rapporter fra lagsdiskusjonene, og oppsummeringer fra sentralstyrets medlemmer (som dekker en stor del av landet)). Oppsummeringene viser at et klart flertall har tatt stilling for opprettelse av studentforbund. Saka er diskutert i et godt flertall av laga. Blandt studentene er det meget stort flertall for opprettelse. I de andre laga er saka noe dårligere diskutert, men også her er resultatet entydig: et flertall er for, en relativt stor gruppe er tvilende og til dels litt likegyldig, og et mindretall er mot. Dermed er det klart at Landsmøtets vedtak om grundige diskusjoner og en brei enighet som forutsetning for opprettelse av studentforbund er oppfylt.

Sentralstyret er grunnleggende uenig i ideer som at alle medlemmer må være enige i forslaget, for at et vedtak skal kunne fattes eller at avgjørelsen av andre grunner skal utsettes. Disse ideene strir mot vår demo-

kratiske sentralisme. I vår organisasjon har Sentralstyret både rett og plikt til å fatte avgjørelser i viktige spørsmål. Når det haster for bevegelsen å få gjennomført en sak, skal den utsettes minst mulig. Mindretallet skal fortsette diskusjonene etter at vedtak er fatta, men å utsette et vedtak nå, vil være å la et mindretall hindre at Sentralstyrets og medlemsflertallets linje blir gjennomført. Den demokratiske sentralsimen er en avgjørende forutsetning for Rød Ungdoms enhet og slagkraft.

2. Sentralstyret mener at et kommunistisk studentforbund må opprettes raskt. Interessekampen, kampen mot det borgerlige innholdet i faga og kampen mot revisjonismen og "venstre"-opportunismen krever en langt sterkere ledelse av det kommunistiske studentarbeidet enn det Rød Ungdom og Sentralstyret i dag kan yte. Den økende politiske bevisstheten blant studentene gir muligheter for en svært omfattende masserekrutering av studenter til bevegelsen, vi må velge organisasjonsformer som gjør det mulig å ta vare på disse store mulighetene. Vi slutter oss forøvrig helt til den begrunnelsen for studentforbund som AKP(m-l)s Sentralkomite har gitt i sitt vedtak.

Vi har vurdert de argumentene som er kommet mot studentforbund. Det viktigste gjelder faren for at de kommunistiske studentene skal bli isolert fra arbeiderklassen og at ideologiske og politiske avvik skal få større grobunn. Denne faren er alltid tilstede, men det er i dag ikke et argument mot å opprette studentforbundet. Tvert imot, et eget studentforbund vil sikre en enhetlig ledelse av de kommunistiske studentene gjennom et

valgt Sentralstyre med studentenes tillit og under deres kontroll. En s nn ledelse kan utvikle en riktig linje for arbeidet på universitetene og de videregående skolene, og samordne på landsplan kampen mot avvik innad og mot opportunisten utad. De kommunistiske studentene har i mange år vist stor vilje og  vne til   forene seg med arbeiderklassen, gjennom støttearbeidet til streiker, felles kamp mot moms osv.

I tillegg vil vi understreke at opprettelse av studentforbundet vil føre til at AKP f r en mer direkte og ledende innflytelse på det kommunistiske studentarbeidet.   ikke rekne med det som et framskritt er   undervurdere AKP's ledende rolle i bevegelsen. Det kommunistiske partiets ledelse er den viktigste garantien for at arbeiderklassens ideologi skal ha f ringa blandt studentene.

De problemene som vil oppstå lokalt n r studentforbundet opprettes, kan ikke hindre oss i   fatte et vedtak som er til fordel for helheten i det kommunistiske arbeidet i Norge. Men det er klart at deling av organisasjonen vil bety kaderproblemer, særlig på mindre steder. Disse problemene skal løses etter prinsippet "om at Rød Ungdom har forrang, dvs. at Rød Ungdom   prioriteres både når det gj l. folk, økonomi og på andre måter. Det må avsettes et tilstrekkelig antall studenter til fortsatt   jobbe i Rød Ungdom, sånn at Rød Ungdom-laga kan styrkes og gå framover. Der det er s rlige vanskeligheter eller motsigelser ved delinga, skal det ikke gjøres endelig f r den er godkjent av Organisasjonskomiteen.

3. I diskusjonene er det blitt lagt fram 2 alternativer: enten eget studentforbund eller behold en studentorganisasjon med egen ledelse, eget internt og eget  ksternt blad innafor Rød Ungdom.

Vi avviser det siste tivet som helt uakseptabelt. Det ville innebære en kunstig "forening" av det som i virkeligheten er 2 organisasjoner, med navnet som det eneste felles. Med medlemsdiskusjoner i 2 forskjellige blader, med et Sentralstyre som

i realiteten ikke leder en av de største medlemsgruppene, er dette forslaget helt i strid både med demokratiet og sentralismen.

I virkeligheten fins det for bare 2 muligheter: enten gå tilbake til en felles organisasjon, der studentene er lavt priorit ert og der vi både i interne debatter og  ksternt propaganda f r store vanskeligheter med   forene behov og interesser 17 år gamle lærlinger og 25 år gamle historiestudenter. Denne løsninga vil sette det kommunistiske studentarbeidet kraftig tilbake. Eller gå framover og opprette et sterkt kommunistisk studentforbund,

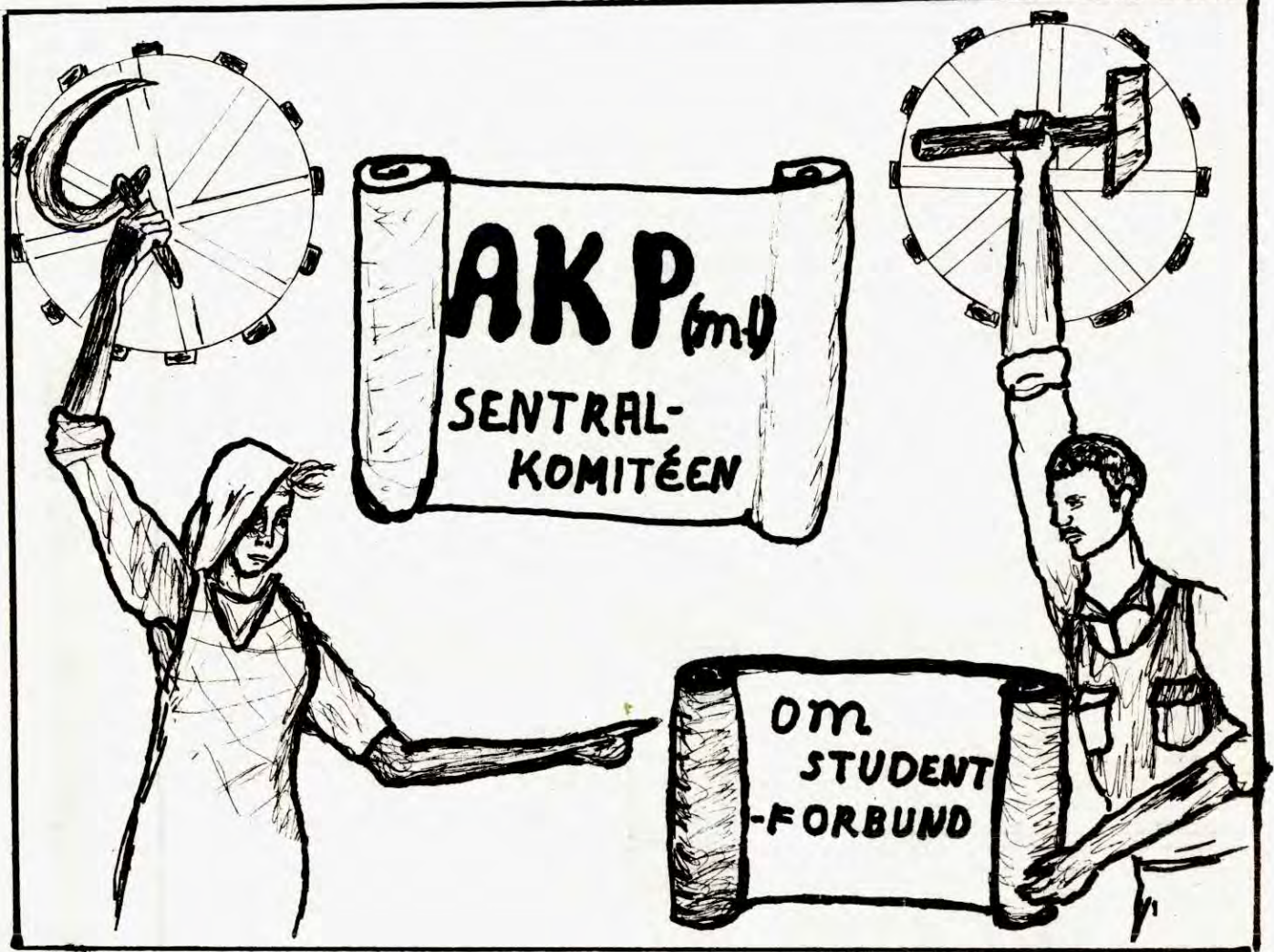
4. På denne bakgrunn

VEDTAR SENTRALSTYRET AT DET SKAL OPPRETTES ET KOMMUNISTISK STUDENTFORBUND S  RASKT SOM MULIG, 1974.

De uenighetene som fortsatt fins i organisasjonen må løses ved at diskusjonen fortsetter. Vi oppfordrer laga til   ta opp diskusjonen med de som er uenig i Sentralstyrets vedtak. Bolsjeviks spalter står sjølsagt også åpne for videre debatt

Sentralstyret.

UTTALELSE VEDTATT PÅ SK's

3. PLENUM HØSTEN 1973.

INTERNT TIL MEDLEMMENE I AKP
OG RØD UNGDOM:

**AKP(m-l) GÅR INN FOR DANNELSEN
AV ET EGET STUDENTFORBUND:**

Kamerater!

1. Sentralkomites 3. plenum seinhøstes 1973 har som partiets høyeste organ vedtatt at AKP(m-l) går inn for at et marxist-leninistisk studentforbund dannes så snart som mulig i løpet av våren 1974.

**Sentralkomiteens vedtak
bygger på grundige under-
søkelser og diskusjoner.**

Forslaget om at det skulle opprettes et studentforbund blei først lagt fram til diskusjon i MLG og SUF(m-l) høsten 1972. Siden dengang er det gjort forsøk med forskjellige former for ledelse av det marxist-leninistiske

studentarbeidet. Landsmøtet i Rød Ungdom i mars 1973 ga sentralstyret i mandat å sette ned et studentutvalg.

Det har stått artikler om spørsmålet i ekstern og intern presse, og det er offentliggjort mange innlegg for og mot. Det er diskutert bl.a. på sommerleirer og i alle studentlaga. AU i AKP(m-l) har gjort sitt syn kjent for partiet høsten 1973 gjennom TJEN FOLKET og bedt om kommentarer.

De praktiske erfaringene og reaksjoner fra partiet og Rød Ungdom-studentlaga er oppsummert og diskutert i ledende organer mange ganger i løpet av dette året.

Sentralkomiteen har ventet lenge med å fatte vedtak for å sikre seg at avgjørelsen blei tatt på grunnlag av omfattende kunnskaper om fordeler og ulemper ved et m-l studentforbund. En avgjørelse fattet på grunnlag bare av våre meninger

og antakelser den gangen spørsmålet først blei reist ville lett kunne bli overflatisk subjektivistisk. SK har lagt vekt på å unngå en slik forhastet avgjørelse. Når SK nå går til vedtak er det fordi vi kan bygge på et grundig og godt materiale som viser at opprettelsen av et ml-studentforbund vil være den beste løsningen for ml-bevegelsen og partiet.

Argumentene mot studentforbund er ikke gode nok.

De viktigste motargumentene som er kommet fram i debatten går ut på at et eget studentforbund vil føre til at studentene blir isolert fra resten av folket. Denne kontakten med resten av folket skal ml-studentene angivelig få gjennom at de er med i Rød Ungdom, og der får kontakt med ungdomsskoleelever, gymnasiaster, unge arbeidere osv.

Noen mener at adskillelse fra Rød Ungdom vil føre til at det som er blitt kalt

VEDTAK

"studentisolasjonisme" og snevert sekteriske ideer lettere vil finne grobunn i ml-studentforbundet. De mener at i Rød Ungdom kan det føres kontroll med ml-studentene som kan hindre ei slik utvikling.

Vi mener at disse synspunktene er helt feilaktige. Den største gruppa studenter i Rød Ungdom i dag - Universitetsstudentene - får ingen spesiell kontakt med andre arbeidsfolk på det personlige planet gjennom Rød Ungdom-medlemskap. OM "studentisolasjonisme" dukker opp, vil det lett kunne utvikle seg og blomstre innen dagens RU, ettersom de fleste Rød Ungdom-studentene ikke har kontakter med Rød Ungdom utafor universitetet. Rød Ungdom-ledelsen, liksom den tidligere ledelsen i SUF(m-l) har gjennom årrekker i praksis ikke vist seg i stand til å kunne kontrollere utviklinga blant ml-studentene. Nettopp mens studentene var med i Rød Ungdom har venstresektoriske grupper som KAG(Bergen) og KUL(Oslo) utviklet seg, uten at verken Rød Ungdom-ledelsen eller Rød Ungdom-medlemmer har kunnet gjøre noe som helst for å hindre det.

Den beste kontrollen av at studentene ikke skiller seg fra resten av folket ligger i at det sikres at ml-studentene fører en riktig politikk, både på universitetene og i støtten til den kampen arbeiderne, fiskerne, og bøndene fører. Den som best kan kontrollere og lede ml-studentenes arbeid er partiet, akkurat som det er partiet som best kan kontrollere og hjelpe og lede Rød Ungdom. Den beste kontrollen av ml-studentene ligger derfor i at de skilles ut i et eget kommunistisk studentforbund, som akkurat som Rød Ungdom frivillig stiller seg under partiets ledelse.

Noen har påstått at studentarbeidet kan ledes like bra gjennom at det velges et eget studentutvalg, opprettes et eget medlemsblad for studenter osv., innafor Rød Ungdoms ramme. Noen er også redde for at det vil svekke Rød Ungdom mye om studentene skilles ut.

SK har meget store prinsipielle betenkeligheter med flere parallelle valgte ledelser innafor samme organisasjon. Vi mener dette vil stride mot den demokratiske sentralismen i organisasjonen. Praktiske erfaringer viser også at et eget studentforbund innafor Rød Ungdom er en upraktisk, dårlig og i bunn og grunn kunstig løsning, og at det bare er en ulempe både for Rød Ungdoms sentralstyre og studentutvalget å jobbe "under samme tak". Virkeligheten sjøl avviser derfor denne ideen som fullstendig ubrukelig.

SK innser at dersom utskillinga av studentforbundet gjøres på feilaktig måte vil det kunne svekke Rød Ungdom. Derfor mener vi at Rød Ungdoms interesser må sikres når et studentforbund opprettes. En del studenter må ikke gå over i studentforbundet, men fortsette som kader i Rød Ungdom. Samtidig vil opprettelsen av et studentforbund også lette Rød Ungdoms arbeid, fordi det vil gjøre det mulig for Rød Ungdom å konsentrere seg helt om yngre ungdommer som yrkesskoleelever, ungdomsskoleelever, gymnasiaster, unge arbeidere og andre.

En helhetsvurdering av de motargumentene som er kommet fram i diskusjonen, viser derfor at de ikke kan brukes mot opprettelsen av et studentforbund. Faktisk viser de fleste p.g.a. praktiske erfaringer å tale for studentforbund.

Situasjonen krever et kommunistisk studentforbund raskt.

I den nære framtida stiller klassekampen store krav til partiet vårt. Studentkampen ~~ifølge~~ i seg sjøl er en viktig del av klassekampen som også trenger sin ledelse. Men det er ikke bare som fortroppen i studentkampen at studentene er svært viktige. Studentene er også en viktig reserve for partiet. På kort sikt kan de marxist-leninistiske studentene bli en kraft som raskt kan kastes ut i klassekampen, i demonstrasjoner og aksjoner, i støtte til kamper utafor lærestedet osv. På lang sikt trenger partiet ikke bare mange arbeidere, men også mange intellektuelle som kan hjelpe til med vitenskapelige undersøkelser, og mange gode kader som kan bygge opp partiet og Rød Ungdom utover landet, bygge opp fronter osv.

Vi trenger derfor at det skapes riktige former som sørger for at de marxist-leninistiske studenter trekkes til partiet i store antall, og gjør dem i stand til å føre en framgangsrik kamp på universitetet.

I dag har disse formene hatt avgjørende mangler. Det viser seg bl.a. i dette: På universitetene mangler ml-studentene ei skikkelig felles analyse og politisk linje for interessekampen der. Det lider sjølsagt hele studentkampen under.

Heller ikke finnes det noen fast og solid ledelse for den landsomfattende kampen innafor viktige studentorganisasjoner som NSU. Dette fører til vansker også utafor universitetene, ettersom bl.a. NSU svært ofte spiller en rolle i tverrpolitiske aksjoner og kampanjer.

Heller ikke kritikken av borgelige tendenser i faget og utviklinga av vitenskapelig arbeid på marxism-leninismens grunner sikra.

Heller ikke fører ml-studentene noen kontinuerlig, systematisk og samordna kamp mot de spesielle feilaktige ideene som sprer seg særlig i studentmiljø.

Samtidig utnytter opportunistgrupper våre svakheter til å fiske i rørt vann og

forsøker å så splittelse.

"Venstre"-sektene KAG og KUL satser bare på studentarbeid. I SV er ideen om eget SV-studentforbund nå lansert.

Erfaringene med de forskjellige formene som er forsøkt til nå, viser at vi bare kan vente at disse svakhetene vil bli løst, dersom vi skaper et eget studentforbund, med sin egen sentralistiske ledelse og sitt eget demokratiske liv, som kan konsentrere kreftene om å bygge ml-bevegelsen blant studentene.

Vi mener det er nødvendig å fortsette i lang tid med eksperimenter og diskusjoner for å finne andre løsninger. Denne saka er undersøkt grundig nok i året som gikk. Derimot kan det gjøre meget stor skade, koste ml-bevegelsen mye støtte og gi kraftig hjelp til opportunistene som forsøker å kjøre seg opp blant studentene dersom vi fortsatt i lang tid utsetter dannelsen av et studentforbund.

Vi veit at Rød Ungdom har hatt det på arbeidsplanen sin å få dette spørsmålet gjennomdiskutert i løpet av høsten, og det er sjølsagt nødvendig at en så viktig sak drøftes av RUs medlemmer før beslutning tas. Noen steder har kanskje diskusjonen blitt ført dårlig ut. Det kan hende at en del kamerater i ikke synes de har fått skikkelig materiale slik at de kan ta stilling. Det er klart at det må sikres at også disse kameratene får deltatt i diskusjonen, slik at RUs medlemmer får reell og ikke bare formell mulighet til å uttale seg.

Men samtidig ber vi alle kameratene tenke over de kravene som klassekampen stiller til den samlede ml-bevegelsen. Disse krava tilsier at dersom et ml-studentforbund skal stiftes, så bør det gjøres raskt. Derfor bør alle kamerater hjelpe til å sørge for at diskusjonen blir gjennomført over ikke alt for lang tid. Det er nødvendig å diskutere. Men å kreve at diskusjonen skal fortsette over ubegrenset lang tid, eller at sjøl den minste lille tvil eller uenighet skal være vekk før avgjørelsen tas, det er ultrademokrati. Gjennomfører vi en slik stil, vil vi ikke få gjort noe, og vi vil svike våre forpliktelser

ovefor arbeiderklassen og folket. Vi er ikke ml-ere først og fremst for å diskutere, men for å kjempe for arbeiderklassen og folket. Vi diskuterer for bedre å kunne føre klassekamp. Derfor bør det sikres at det blir ført diskusjon om studentforbund, men vi må gå inn for at den blir gjennomført raskt og unngå ultrademokrati.

Vi er klar over at det står igjen uløste problemer, og at mer arbeid må gjøres før et ml-studentforbund kan opprettes. AKP(m-l) tilbyr seg å hjelpe til med dette arbeidet. Rød Ungdoms landsmøte i mars vedtok at RUs sentralstyre har mandat til å vedta at et ml-studentforbund skal opprettes. Vi oppfordrer RUs sentralstyre til å gjøre dette vedtaket,

SKs vedtak er forpliktene for hele AKP(m-l)

AKP(m-l)s SK-vedtak er forpliktende for styrer, grunnorganisasjoner og medlemmer i partiet.

Dette betyr to ting:

At det kommunistiske partiet og dets medlemmer forplikter seg til å kjempe for at et kommunistisk studentforbund opprettes og hjelper til med arbeidet som må gjøres før dette skal skje.

At de medlemmer som fortsatt er uenige i SKs vedtak eller har tvil er forpliktet til straks å gjøre oppmerksom på det innad i partiet, slik at det blir mulig å føre en kameratslig og demokratisk diskusjon med dem for å vurdere innvendingene deres og skape enhet på grunnlag av felles synspunkter.

Kamerater i AKP(m-l) og Rød Ungdom!

Vi er medlemmer av samme kommunistiske bevegelse. La oss kjempe for å styrke ml-bevegelsen i Norge!

STYRK AKP(m-l)!

STYRK RØD UNGDOM!

LA OSS BYGGE DET NYE MARXIST-Leninistiske studentforbundet!

STUDENTFORBUND - DEBATT

7

STUDENT-
UTVALG
ER NOK!

Vårt storlag har diskutert studentforbund, og det var flertall mot opprettelsen av et eget studentforbund. Argumentene kommer her:

Det var brei enighet om at studentpolitikken bør prioriteres høyere innafor m-l-bevegelsen, men dette forutsetter ikke at et eget studentforbund må dannes. Vi kan ikke se noe som taler i mot at Rød Ungdoms kapasitet kan økes slik at studentbevegelsens interesser kan ivaretas på en skikkelig måte. Innafor Rød Ungdom finnes eget gymnastutvalg som tar seg av gymnasiastenes interesser, samt at gymnasiastene har egen avis (på samme måte: ungdomsskoleutvalg-Uredd). Denne metoden bør også kunne brukes med hensyn til studentenes stilling.

Med studentforbund er det fare for ideologisk spåttelse mellom de intellektuelle og de proletære laga av medlemsmassene. Studentforbundet har lett for å gjøre venstrefeil, mens resten av forbundet lett kan gå til høyre. Faren er også stor for at erfarne kadre trekkes ut av ungdomsforbundet når studentforbundet blir danna (nye sitatboka, s. 393 og 402).

Vi kan ikke se at argumenta for studentforbund berører i noen særlig grad de post-gymnasiale lærestedene

i utkantstrøka, men først og fremst universitetene i Oslo, Bergen og Trondheim. For en slik innskrenka interessenkrets synes vi ikke det er viktig nok å danne et helt nytt m-l-forbund.

Vi mener at argumentet om studentforbund for å styrke fagpolitikken faller bort, fordi dette alltid først og fremst vil være et spørsmål for de for-

skjellige fakultetslaga. Studentenes interessenkamps spørsmål skiller seg heller ikke så krasst ut fra resten av forbundet at et eget studentforbund er nødvendig etter vår mening.

De som var for studentforbund mente:

Studentene har behov for en godt konsolidert ledelse som kan fungere ledende blant studentene. Faglig kamp, kontakt mellom de enkelte fakulteter/universiteter, alt dette må prioriteres høyere enn før. Med en egen organisasjon kunne man mye bedre enn før utnytte de enorme ressursene som fins blant studentene. Studentforbund er et offensivt tiltak, dvs. det er å videreføre omdanninga, det er å få politikk på flere områder enn før. Et studentutvalg innafor Rød Ungdom ville byråkratisere det hele, studentene ville ikke få den samme nærhet med ledelsen hvis den ikke var valgt av dem sjøl.

Dette er kun ment som en forholdsvis kort oppsummering av hva de viktigste argumentene i debatten var. Det er verd å merke seg at flertall av kameratene på møtet gikk mot opprettelsen av eget studentforbund. Vi tror vi hadde en god debatt, men den blei muligens noe

svekket ved at det ikke var noen studenter til stede, så deres argumenter kanskje ikke kom fullt så godt fram som de burde.

Med kameratslig hilsen
storlag i Oslo.

V,
TRENGER
STUDENT-
FORBUND!

Det er blitt sagt i diskusjonen om studentforbund at studentene har tendenser til å utvikle helt spesielle typer feil. Av den grunn trenger studentene et proletært korrektiv, og derfor vil det være feilaktig å opprette studentforbund.

ER dette riktig?

I dag har staten satt i gang angrep på høyere utdanning på flere områder, rasjonalisering, lukking av studier, dårlige bevilgninger, kontrolltiltak osv. Strategien til staten og monopolkapitalen er å få mest mulig arbeidskraft på hurtigst mulig tid til lavest pris. Og fienden vår har lært! I motsetning til tidligere, da angrepa var mer utilslørt, har fienden nå en mye mer utspekulert taktikk!

Den forsøker å splitte oss opp. Lærere mot studenter, universitetet mot distriktshøyskole, sosialskolen mot lærerhøyskolen. Dette

(forts. neste side)

gjør den ved å vedta lover, senke bevilgningene, prioritere den ene gruppa framfor den andre osv.. Dette har ført til at kameratene på forskjellige skoler har forskjellige analyser på samme angrep fra staten, ut i fra at de objektive forholda er forskjellige. Dette tilsier at vi må danne en enhetlig front mot disse angrepa, og at denne fronten må ha en sterk og enhetlig ledelse. Klassekampen i dag krever en enhetlig organisering mot fienden, og denne organiseringa gjør oss også bedre i stand til å korrigere feil.

Hva så med de feila som intellektuelle har så lett for å utvikle? Dette er til en viss grad riktig, da det ennå er sånn at småborgerskapet og borgerskapet rekrutterer flertallet av studentene, og at universitetsledelsen og staten legger opp til et universitet som premierer individualisme og strebermentalitet. Disse sakene vil sjølsagt også prege kommunistene. Men det er bare vi sjøl som kan ta opp kampen på vår egen arbeidsplass, både når det gjelder kapitalens konkrete angrep og borgerlige ideer i oss sjøl.

Men trenger vi ikke et korrektiv? Jo, sjølsagt, og her har vi PARTIET. Kamerater fra AKP vil fungere innafor studentforbundet og i kraft av at de er ledende politisk, kunne kritisere og korrigere kameratene i studentforbundet.

Studentforbund er ikke en "teknisk"omorganisering, men resultat av ei politisk analyse.

FRAM FOR STUDENTFORBUND!

Ingolf, student,
Oslo.

ER OPP-SPLITTING FARLIG ?

I laget vårt gikk innvendingene mot studentforbund først og fremst på faren for at studentene ville bli enda mer isolert, at resten av Rød Ungdom ville bli tappet for led-

BETYR
DELING AV
RØD UNGDOM

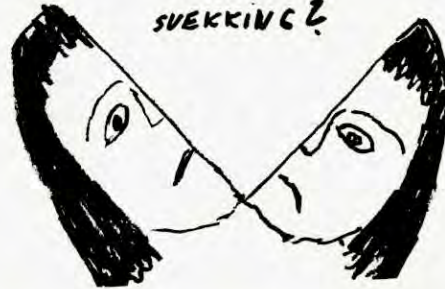

STYRKING

= ———— ELLER ————

SVEKKING ?

ende krefter og at en "opp-splitting" av m-l-bevegelsen i alt for mange grupper (organisasjoner) ikke var bra.

Mot dette ble det hevdet at studentene i dag er uten ledelse, at man i et studentforbund med en sterk ledelse ville ha større mulighet til å ta opp og løse slike problemer som isolasjonisme o.l. og at kampene på universitetet ville med stor sannsynlighet få et stort opp-sving.

Når det gjaldt resten av Rød Ungdom og studentenes plass der ble en del misforståelser der avklart. (enkelte hadde f.eks. trodd at alle studentene skulle gå ut med en gang). Det ble her pekt på at Sentralstyret i Rød Ungdom hadde ofret en del tid på studentenes situasjon uten å komme noen særlig vei og at muligheten for å utvikle linjer på andre grupper kampoppgaver ville bli større hvis studentene gikk ut.

Når det gjaldt siste innvendinga jeg nevnte om "opp-splittinga" ble Kina nevnt som et eksempel der en slik oppdeling i mange forskjellige organisasjoner viste seg å være en styrke og ikke en svakhet.

Det viste seg etter diskusjonen at 50% av medlemmene var for eget studentforbund mens de resterende 50% svarte ja under tvil.

Lag i Agder.

UMOGLEG FOR RAUD UNGDOM Å LEIA STUDENTENE ?

Dei fleste i laget hadde ikkje teke stilling til studentforbund. Ein runde synta at det størst sett var politisk semje om oppretting, men mange meinte dette ville auke leiarmangelen i Raud Ungdom - at denne sida måtte bli det viktigaste i saka.

Det viktigaste vi kom fram til er følgjande:

- Studentane treng ein eigen organisasjon med eiga leiding for å drive studentkampen framover og for å hindre politiske avvik, isolering etc.
- Oppretting av studentforbund er naudsynt for at Raud Ungdom fullt ut kan konsentrere seg om dei viktigaste ungdomsgruppene og kampoppgåvene som er stilt for desse. Det er idealistisk å tru at sentralstyret kan leie både studentane og annan ungdom ut frå dei oppgåvene som er stilt.
- Studentforbundet bør få

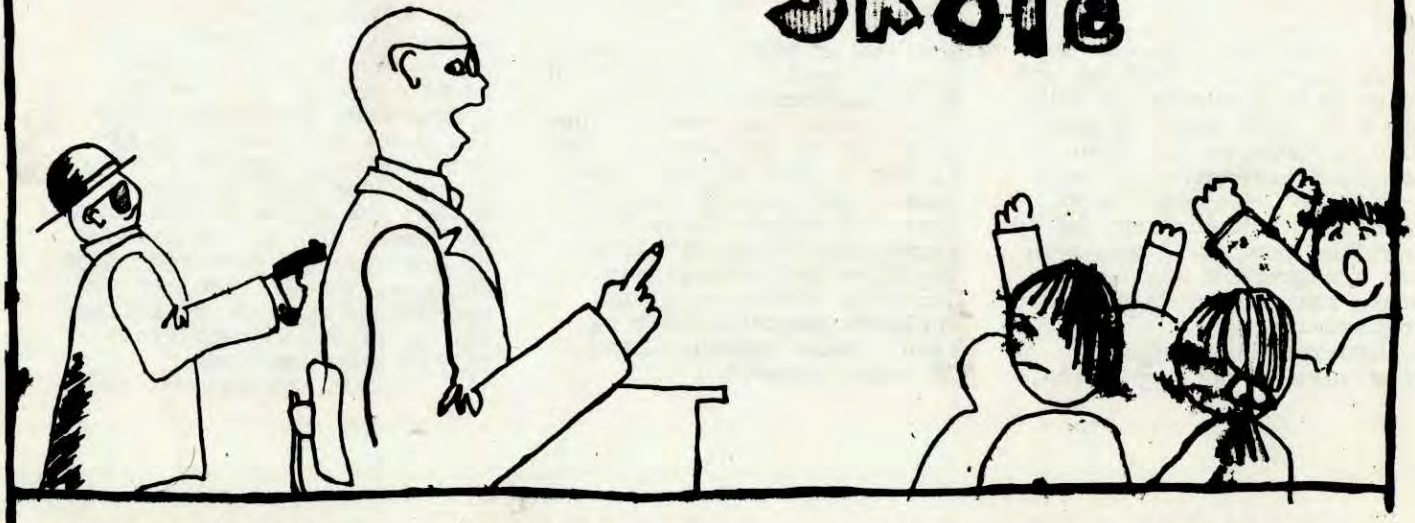
fortsett s.10 →

SKOLE

ELLER

9

Skole

KAMP MOT VAKLING

Når denne artikkelen trykkes, har vi forhåpentligvis gjennomført en vellykka landsomfattende streikeaksjon, og er på vei mot seier i 30-timers saka.

Hva kan vi så oppsummere og slå fast allerede nå. Jo, det har oppstått motsigelser innafor elevbevegelsen, og disse motsigelsene går mellom en konsekvent og hard linje mot alternativlureriet på den ene sida, og den opportunistiske og vaklende linja som sentralutvalget i NGS har stått for på den andre sida.

Sentralutvalgets opptreden til nå i denne saka kunne kalles for en tragisk komedie i fire akter.

1.akt: streikeavblåsing.
NGS avblåser streiken etter at Bjartmar Gjerde har kommet med utspillet sitt. Senere sender de ut et skriv hvor det heter: "Sentralutvalget fant at grunnlaget for aksjon ikke var falt bort. Vi hadde ikke fått gjennom våre krav."

Likevel var det bare gråt og jammer å høre når de skulle forklare hvorfor de avblåste streiken. "Forvirring på skolene", sier de. Men i stedet for å luke opp denne forvirringa fra rota før den fikk gro ved straks å rykke ut og vise at grunnlaget ikke var forandret, avblåser NGS streiken og skaper bare desto mer forvirring.

I ELEV- BEVEGEL- SEN!

2.akt: streikebryteri.

I dagene før 1.nov. finner NGS's sentralstyre ut at siden de hadde bestemt at ingen skulle streike, så skulle ingen streike. De diskuterer ivrig hva de skal si til skoler som ringer inn for å få dem til å avblåse streiken.

Det er helt klart at NGS fikk ei rekke skoler som tross utspillet ville streike, til ikke å gjøre det. Det minner svært sårt om vår alles venn Tor Aspengren og hans LO.

3.akt: supertaktikk. Etter at streiken var avblåst, lover imidlertid NGS ny streik, men de vil ikke si når den skal være, det skal sies kun to dager i forveien. Det er store taktikere som holder til i Storgata 41. Tankegangen er klar: "Bjartmar overrasket og lurte oss, det samme skal vi gjøre mot ham". Så dumme er de altså, de ser ikke forskjell på en mindre illojal aksjon og en landsomfattende skolestreik.

Følgen av deres streikeavblåsing var at stemningen på skolene var dalende, og hadde det ikke vært for at vi brøt deres edle taushetsløfte, ville nok situasjonen vært litt annerledes enn det den forhåpentligvis er i dag.

4.akt: forklødding av streikegrunnlaget. Når så endelig NGS har kommet seg sånn noenlunde opp på beina igjen, er det at argumentasjonen blir det helt store.

I stedet for å si at Bjartmar tok 50 millioner kroner, og ga to tilbake, vi forlanger 48 mill. til, kjører de ut med fagplaner og vage krav som "skolene må sikres økonomiske midler til å beholde 36-timersordninga i tilfelle 30 eller 35timers uka ikke oppfyller elevenes og lærernes krav."

Slike krav gir Bjartmar & Co en ypperlig anledning til å ta kakestykker og gi igjen karameller. →

—
 Dette her hørt sikkert ille ut, og det er virkelig ille. Sentralutvalget, som vi vanligvis har sett på som stort sett progressive folk, har vist sitt sanne ansikt da det virkelig ble kamp. Som de fleste sikkert veit, er NGS og SFU stort sett involvert i hverandre, og det var ikke bare NGS, men også SFU som greidde det helt store her: ved å følge NGS som sauer.

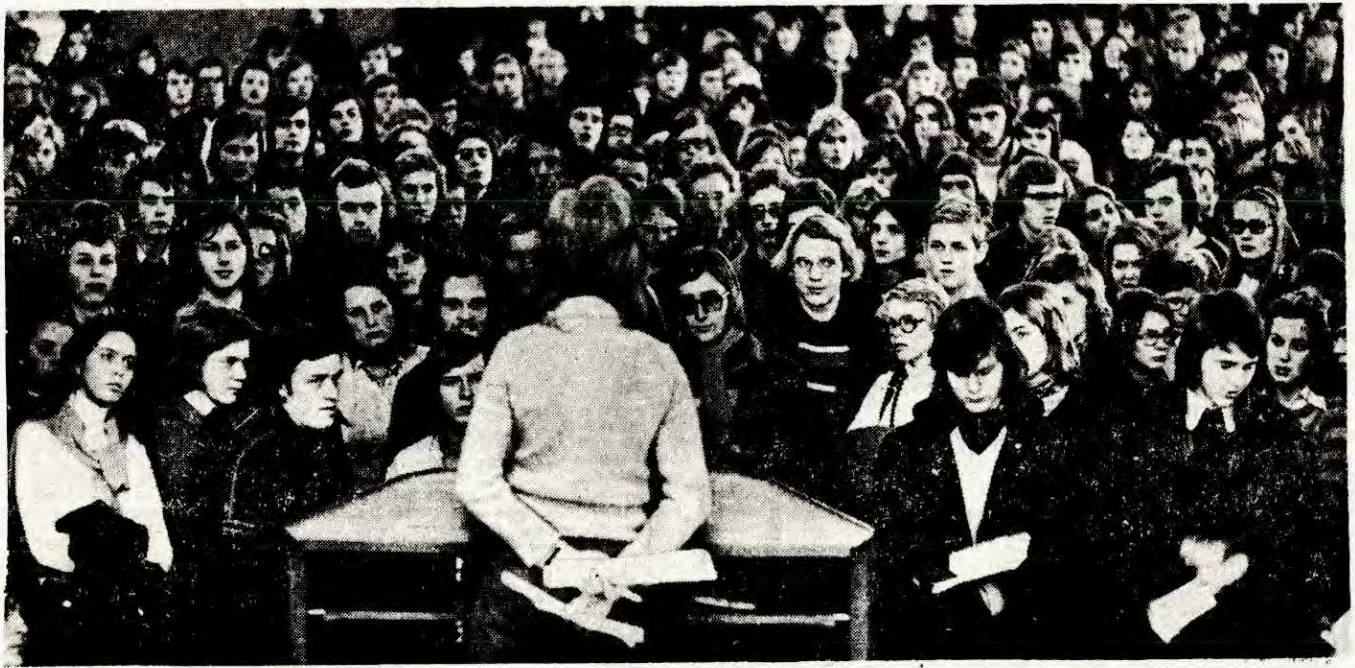
Hvorfor legge såpass stor vekt på nettopp dette,

hovedfienden er vel tross alt staten, ville mange si. Riktig, ville jeg svare. Men hva er egentlig situasjonen: Oppslutninga om kravet om tilbaketrekking av 30-timers uka har vært en opptrapping av skolekampen som vi for ei tid tilbake ikke hadde drømt om. Og hva mer: dette er kun det første av mange enkeltframstøt i forbindelse med gymnasloven. Samtidig sitter en gjeng vaklende opputtunister og leder denne kampen. Dette må ikke fortsette.

På landsmøtet i vinter må vi sørge for at det er støe og konsekvente folk som kommer inn i ledelsen. Dette kan vi kun gjøre ved konsekvent å avvise all vakling i framtida, konsekvent stille oss i spissen for elevenes kamp og ikke nøle med å bygge opp basisgrupper, ta opp nye saker med en gang de kommer opp og straks analysere dem og kjøre dem ut på skolene, ta ledelsen der det er nødvendig, spre politikken vår og på den måten: vinne tillit blant massene.

Gunnar, gymnasiast, Oslo.

Til og med på Handelsgym streika de den 20,
 ei jente fra streike-komitéen holder appell.

fortsatt fra side 8.

same tilknytning til AKP(ml) som Raud Ungdom har. Nær kontakt mellom Raud Ungdom og studentforbundet må sikrast på alle plan for å handle mest mulig samla og for å styrke folk som skal studere og folk som vert lærarar (ein svært stor

prosent av studentane).
 - Ved eventuell oppretting av studentforbund må det sikrast at leiarmangelen ikkje vert større. Vi meiner altså at sentrale folk i lag som er prega av annan ungdom og i leiande organ ikkje automatisk kan trek-

kjast ut av Raud Ungdom. Dette må vurderast grundig i kvart tilfelle.
 100% av medlemne i laget vårt er for studentforbund.

Helsing, Lag i Sogn og Fjordane.

STUDIE- SPALTE

Dette er en studie-spalte som kommer til å gå fast i Bolsjevik i lang tid framover. Denne kommer til å innholde.

- 1) Studieopplegg. Det vil si innlegg som tar opp bestemte emner innafor den kommunistiske teori som vi gjerne ser at folk studerer.
- 2) Forslag til studier, henvisninger til bøker og artikler som bør eller kan studeres.
- 3) Erfaringer fra studier rundt omkring i lagene.
- 4) Debatt om hvordan studiene i Rød Ungdom kan forbedres.

Red.

DEMOKRATISK SENTRALISME

Demokratisk sentralisme er organisasjonsprinsippet i Rød Ungdom. Det er lenge siden det har vært grundig diskusjoner om dette, og mange kamerater har ikke diskutert det i det hele tatt. Forståelsen for hva demokratisk sentralisme er og hva det betyr i praksis, er ikke så god som den burde være. Vi håper at denne artikkelen kan hjelpe til med å bedre dette.

Borgerskapet frykter den demokratiske sentralismen. Borgerskapet frykter kommunismen ikke bare på grunn av våre mål, men også fordi vi har en organisasjonsform som setter oss i stand til å lede folket fram til disse måla. Det skiller oss fra alle andre som har mange av de samme måla som oss.

Samhold og enhet er det som kjennetegner organisasjonsformen vår utad. I alle saker av betydning står vi fram med samme politiske linje og vi

slår samla som en knytteneve. På denne måten rammer slaget hardere enn om vi skulle slått i flere rettinger-med sprikende fingre. Ta aksjonen mot departementets 30-timers uke som eksempel. Her står vi samla for en kamplinje mot SFUs og NGS-ledelsen vakling og haleheng. Dette har ført til styrking av kampen, og til at Rød Ungdom har fått stor tillit. Hvordan hadde det vært om noen støtta departementet, noen gikk inn for å avblåse streiken, noen for å opprettholde dem osv? Ingen slagkraft!

Enheden og solidariteten viser seg også overfor hver enkelt kamerat. Angripes en av klassefienden står vi samla bak. Eksempler er rettsaken mot Narve Tødal og Agot Hamre. Her kaster vi oss ut i støttearbeidet.

Hver enkelt jobber for organisasjonen og det vi

FRITIDS - STUDIER

Det er lagd et internt notat som oppsummerer de viktigste erfaringene og de politiske linjer i fritidskampen. Inotatet stilles det også opp viktige motsigelser som må diskuteres videre. Det er sendt ut til en del lag som har vært eller står oppe i kamper. Andre lag som ønsker å få dette tilsendt, kan skrive til

Organisasjonskomiteen.

DEMOKRATISK SENTRALISME

står for, organisasjonen hjelper hver enkelt når det er problemer. Vi kan ikke stå , samla utad gjennom lengre tid dersom det ikke er enhet innad, og dersom vi ikke sammen kommer fram til linjene for arbeidet. Demokratiet er derfor uløslig knytta til sentralismen. Politiske spørsmål må diskuteres av alle medlemmer og uenigheter må komme fram og løses. Alle må yte sitt bidrag til diskusjonene for det er bare på den måten alle uenigheter kommer fram, og bare på den måten kan vi utvikle politikken. Hver enkelt av oss har en del erfaringer og meninger. Når vi legger dette sammen blir det en enorm styrke. Noen få folk aleine blir ikke det samme sjøl om de er flinke. "Mange bekker små gjør en stor å" sier et gammelt ordtak. Det hender en ikke blir enig innad før en må gjøre noe utad. Et eksempel her er Operasjon Dagsverk. Noen mente vi burde delta. I slike tilfeller må mindretallet bøye seg for flertallet, og gjennomføre det som vedtatt. Bare på den måten opprettholder

vi slagkrafta. Diskusjonen må så fortsette innad helt til motsigelsen er løst.

Det er også tilfeller der ledelsen må ta avgjørelser på saker som ikke er diskutert i organisasjonen. Medlemmene må da følge ledelsens vedtak (sjøl om enkelte er uenige) i dem) Diskusjoner må på samme måte her komme igang og føres innad.

Proletariatets organisasjonsform.

Demokratisk sentralisme er ikke noe vi har pønska ut eller som tilfeldigvis har oppstått. Det er arbeiderklassens egen organisasjonsform. Den enkelte arbeider kan ikke bli fri uten at hele klassen frigjør seg. En arbeider kan ikke aleine presse igjennom høyere lønn. Han må stå sammen med de andre og slåss. Arbeiderklassens kamperfaringer er også erfaringene om den demokratiske sentralismen - hvordan en diskuterer saker, fattar vedtak og står samla bak dem. Folk som bryter detta blir ikke nådig behandla - streikebrytere. Det borgelige og småborgelige frihetsidealet står i motstrid til dette. Du skal bare tenke på deg sjøl og få personlig fri-

SEMINAR

Et distriktsutvalg har nylig holdt et seminar over to dager om demokratisk sentralisme som var svært vellykka. En ide som dere kan bruke?

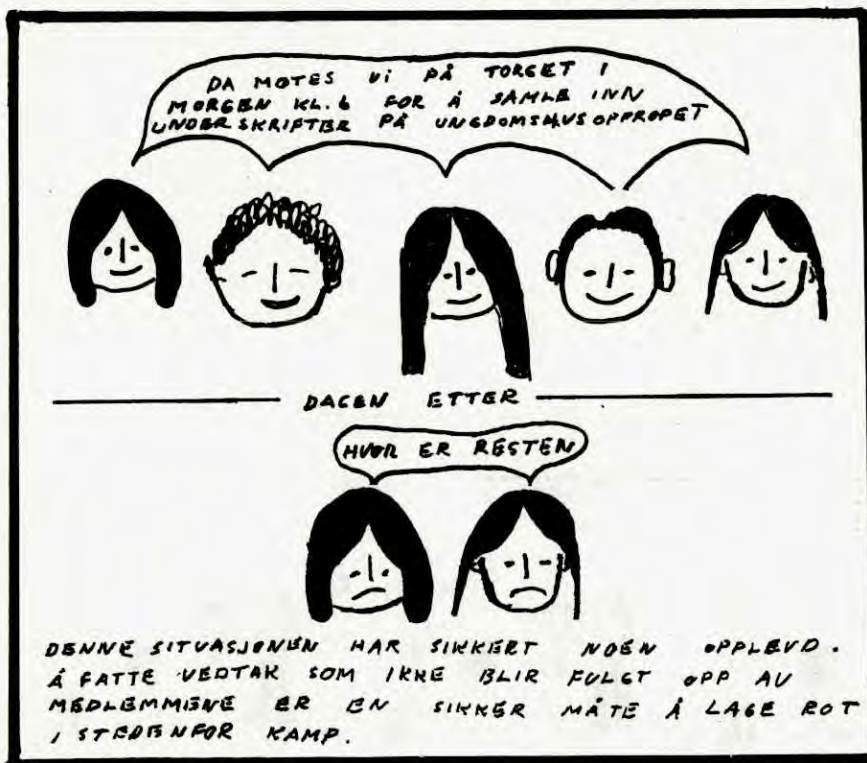
red.

het. Vi veit at dette er en illusjon og borgernes frihet, men den preger oss likevel. Den småborgelige redslen for å måtte underordne seg og følge flertallsvedtak f.eks. stikker også i oss og kommer av og til fram. Den garanterer både at personlige initiativ kommer til fullt uttrykk og enhetlig opp-treden og slagkraft.

Ultrademokrati.

Det har oppstått enkelte feilaktige tendenser. En av dem er de ultrademokratiske ideer. De gir seg utslag i at folk mener alt må diskuteres før en setter det ut i livet, og at en ikke følger vedtak som er fatta. Et eks. på det siste er at enkelte deltok i Operasjon Dagsverk. Det svekker organisasjonen. Mao sier følgende om ultrademokratiet: "Framfor alt må det gjøres klart at ultra-demokratismen innebærer en fare for at partiorganisasjonene undergraves slik at de faktisk smuldrer opp, for at partiets

kampevne svekkes og tilogmed oppløses fullstendig, og at partiet dermed fortaper muligheten til å fylle sine kampfoppgaver, noe som selvfølgelig vil føre til nederlag for revolusjonen. Videre må det gjøres klart at ultra-demokratismen og opphavet til den ligger i småborgelig splittelse og mangel på disiplin. Og når denne småborgelige desimeringen bæres inn i partiet, gir den næring til ultrademokratiske oppfatninger i politikk og organisatoriske spørsmål. Disse oppfatningene er helt uforliklige med proletariatets kampfoppgaver. (sit. hentet i bind 1 verker i utv. Mao-Tsetung) (side 114)

Manglende disiplin.

En annen feilaktig tendens som vi må bekjempe, er manglende disiplin. Dette gir seg bl.a. utslag i at en del kamerater som ikke kommer på møter, folk som ikke gjennomfører det som vedtas og slapphet i en del arbeid. Dette skader også organisasjonen. Stalin sier følgende om partidisiplinen og den disiplin demokratiske sentralisme i Sovjetunionens kom. parti: "Partiet er, som en enhetlig vilje, uforenlig med forekomsten av fraksjonering. Det er umulig og erøve og opprettholdet proletariatets diktatur uten et parti, som er sterkt og gjennom sin sammensveising og jernhard disiplin. Men en jernhard disiplin i partiet er utenkelig uten viljens enhet, uten en fullkommenlig og ubetinget enhet i samtlige partimedlemmers handlinger. Det betyr naturligvis ikke, at hermed muligheten for meningsstrider innenfor partiet. Ennu mindre betyr det at disiplinen må være "blind". Tvertimot, den jernharde disiplinen utelukker ikke, men forutsetter et bevisst og

frivillig underordning, selv enda en bevisst disiplin kan være en virkelig jernhard disiplin. Men siden meningsstridene avsluttes, siden kritikken uttøms og et vedtak fattes, er alle partimedlemmer enhetlige vilje og enhetlige handling den nødvendige betingelse, uten hvilken varken ett enhetligt parti eller en jernhard disiplin er tenkbar. (Sit. s. 109. J. Stalin)

Leninismens problem svensk utg. Vær på vakt mot overslag. Det viktigste i dag når det gjelder den demokratiske sentralismen, må være å styrke disiplinen og korrigere ultrademokratiske ideer. Men når vi bekjemper en feilaktig tendens, må vi alltid være på vakt mot at en ny

feilaktig tendens skal vokse fram i ly av den. Korrigeringa nå kan føre til overslag hos enkelte kamerater til å kreve for mye av kamerater, til kadaverdisiplin og krigskommunisme, samtidig som vi styrker sentralismen, må vi være på vakt mot å undervurdere demokratiet. Demokratiske sentralismen er en enhet mellom sentralisme og demokratiet.

Mao oppsummerer dette slik: "I folkets rekke kan vi ikke unngå frihet, men vi kan heller ikke unngå disiplin. Vi kan ikke unngå demokrati, men heller ikke sentralisme. Det er denne enheten mellom demokrati og sentralisme, mellom frihet og disiplin, som utgjør vår demokratiske sentralisme!"

STUDIE-SIRKEL TRINN II

ER STADIG UNDER ARBEID. DET FORELØBIGE UTKASTET SER SLIK UT: (ikke i rekkefølge)

- + DEN MATERIALISTISKE HISTORIEOPPFATNINGEN
Stalin: Den dialektiske og historiske materialismen.
- + DIALEKTIKK, Mao: Om motsigelsen
- + POLITISK ØKONOMI ? Dette møtet lurer vi på om skal være med.
- + DEN DEMOKRATISKE SENTRALISMEN. Om hvordan en organisasjon skal fungere
- + KLASSESTANDPUNKTET (MASSELINJA)
- + OM NØDVENDIGHETEN AV ORGANISERING
- + OM PARTIET (Hva skiller AKP og SV, hva krever vi av et kommunistisk parti?)
- + OM ENHETSFRONTEN

Vi diskuterer om de 3 siste møtene bør være obligatorisk for alle medlemmer.

Vi vil gjerne ha kritikk av forslaget.

SIRKELEN ER BEREGNET FERDIG TIL BRUK
I SLUTTEN AV JANUAR:

MER GRUNNSTUDIER

NGS?"Hvorfor stille til valg?"

"Hvorfor satse alt på 1mai arbeidet?" osv.osv...

Dette er vel og bra, bortsett fra at også denne diskusjonen vil gå over hodene på nye medlemmer som ikke har vært med på noen organiserte studier. Men det mangler hele tida en mer grunnleggende skolering i motsetning til bare sakstudier som vi nå har.

Viss vi kunne diskutere "ven-

stre -sektreisme/høyreoppo-

rtunisme" og politisk

økonomi, vil mange "saksdisku-

sjoner" gå mye lettere.

Diskutere ideologiske mot-

sigelser mellom NKP/SF/

ML-bevegelsen. Til disse

diskusjonene er det bra med

spesielle Oktoberhefter,

men vi trenger også opp-

lysninger om hvor vi kan finne

det i Marx, Engels m.f. og

bruke det som utgangspunkt.

Samtidig når bevel-

sen forandrer politikk på

et område - bør dette studeres

prinsipielt.

(F.eks. Hvorfor vi nå skal

gå i interesseorganisa-

sjoner/stille til valg osv.)

Vi bør ta lærdom av

Sovjet og NKP.

"Studi-enter" fra Trondheim.

(SLUTT PÅ STUDIESPALTEN)

Vi har oppsummert at en av hovedårsakene til at NKP's degenerering var mangel på skikkelige studier og skolering av medlemmene.

Mye fint kan sies om hvorfor vi trenger regelmessig skolering. Men noe av det viktigste må være at medlemmenes kan skille mellom feil og riktig politikk, at organisasjonsarbeidet skal gå lettere, at de vanlige medlemmene

skal kontrere og kritisere ledelsen for politiske feil og virke demokratiserende. For de studier er artig.

I SUF(m-1) hadde vi obligatorisk 11-møter sirkel og sitat studier. Bortsett fra sitatstudier manglet vi også da kontinuerlig politisk skolering.

Nå har vi frivillig sirkel. Studirene er ellers av typen: "Hvorfor gå inn i

LAGET VÅRT

HEI!

I forrige brev skriver vi at to stykker ville melde seg ut av laget. Dette har endra seg! Den ene har gått ut, Men den andre som hele tiden har vært enig i politikken fant ut at hun ikke bare kunne overlate jobbinga til oss å se på sjøl, så hun lot være å melde seg ut. Hun sitter nå i det nye stortingsstyret som vi nettopp har valgt.

Vi har en Rød Ungdom-sirkel gående, og vi skal starte en til i løpet av denne måneden (November)

Chile-komite er danna siden sist, og mange på gymnaset går med Chile-merke. Foreløpig har vi kommet lite ut over gymnaset, men det retter seg! I kampen mot 30-timersuka og streikearbeidet var vi aktive, men

etter NGS sitt utkjør ble det ikke noe av, vi utsatte det inntil videre. Streikekomiteen består.

Noe dårlig: Samholdet og kameratskapet i laget er ikke godt. Vi ses ikke omtrent utenom møtene mange av oss. Vi blei enige om at en del

kameratslig samvær fram-

for restaurantbesøk.

At vi blir bedre kjent med hverandre er en viktig forutsetning for samhold innad i laget.

På et stortlagsmøte disk-

uterte vi studentforbundet.

Det var uenighet på om vi

trenger studentforbund

eller ei, og vi synes vi vet

for lite om hvordan forholdet mellom Rød Ungdom

og et eventuelt student-

forbund vil bli. Vi minner

det er viktig å opprett-

holdet forbindelsen mellom

oss. Og vi er redde for at

de vil isolere seg. Vi har

vanskeligheter enda, men

vi tror at det vil gå fram-

over p.g.a. det nyvalgte

styret og tiltaka for å rette

opp feia våre.

Hammerstrand.

SVAR TIL MONS

("Tvers igjennom lov til seier!" i BV nr. 10, side 15)

Hva er kamp? ER det som Mons sier: å trampe til USA-amasaden eller å skremme fettete av den fascistiske Obersten i Morgenbladet. Ja, dette er en form for kamp. Men: Er det er denne kampen det er viktig for oss å føre nå? Skal ikke Rød Ungdom bli en masseorganisasjon? Kan vi mobilisere massene på slike aksjoner? Og hvordan kan du utale deg om den eventuelle oppslutningen vi vil få ved en slik aksjon? Vi må ikke bli Aksjonister som aksjonerer for aksjonens egen skyld. Vi må heller ikke føre en "vente og se politikk" som f.eks. SFU gjør. Vi har bevist at vi heller ikke fører en slik politikk (f.eks. Domkirkeparkaksjonen). Jeg mener også at aksjoner som SUF (m-l)

stod for (i sin tid) var helt riktige, men det er ikke dermed sakt at dette er riktig i dag. Vi må sikkert også ta i bruk "harde metoder" overfor monopolkapitalen og borgerskapet. Men jeg tror vi vil komme til å stille oss på sida om vi nå tar i bruk disse metodene. Det er vel ikke meningen å skremme massene vekk, men å trekke dem til oss. Det virker også som Mons har imot at det ble arrangert Chile demonstrasjon. Er det ikke viktig at folk ser at det er en massiv protest mot kuppet i Chile? Skal vi trekke oss ut av massebevegelser (selv om dette i noen tilfeller kan være riktig, f.eks. Camara-aksjonen) og danne geriljagrupper som farer løs på diverse ambas-

sader og andre bygninger med lugubert innhold? Nei, Mons, la oss ta del i masseoppslutninger så langt som vi som kommunister kan ta del i dem. Så lenge vi markerer oss i disse aksjonene og fører vår politikk, vil vi både styrke og utvikle oss.

Jeg vil avslutte med et sitat av Mao: "Om vi ville prøve å sette inn en offensiv når massene ennå ikke er våknet opp, ville dette være rene eventyrpolitikken. Dersom vi ville ture fram og lede massene til å gjøre noe de ikke vil være med på, ville det helt sikkert bli fiasko. Går vi ikke framover når massene krever at vi skal gå framover, vil vi drive høyreopportunisme." Mona.

VI ER FOR MEDLEMSKORT!

1) For gamle medlemmer betyr ikke medlemskort noe, men for medlemmer som er mere løst knytta til organisasjonen, er det O.K. med noe knytter dem til Rød Ungdom.
2) Har vi medlemskort, har vi en bedre oversikt over hvem som er medlemmer.
3) Vi mener at medlemskort skal ha frimerkesystem, det vil si at en får et frimerke for hver måned en betaler medlemskontingent, dette vil lette oversikten både for medlemmer og kasserer over hvem som har betalt hvem har ikke betalt. Dessuten vil det tvinge oss til en mere systematisk stil i økonomien. Sikkerhetsargumenter er viktigste argumenter mot medlemskort.

VI MENER:

1) Vi må ha en diskusjon for å skjerpe sikkerheten.
2) Det går an å sette opp sikkerhetsregler sånn at folk ikke går med medlemskort daglig, men kun tar dem med når de skal på storlagsmøte. (Vi mener at man da skal vise medlemskort da vil vi sikre

at bare medlemmer kommer inn)
3) Vi lurte på om det hadde vært smart med nummer i stedet for navn på medlemskorta - da hadde medlemskorta kommet i samme klasse som B.V.

B. PogM, TRONDHEIM.

 		mars	april	Medlemskort i Rød Ungdom. Rød Ungdoms formål er å Navn ???
mai	juni	juli	aug.	
sept.	okt.	nov.	des.	

CHILE- ARBEIDET HOS OSS

På skolen vår har vi hatt et stort møte om Chile og dannet solidaritetskomite. Oppslutningen om dette arbeidet er ganske enormt, men det har nå utkrystallisert seg en aktivistgruppe som består av ca. 10 personer og foreløpig fungerer som et interimstyre.

Fronten har foreløpig hatt som formål å samle inn penger til politiske flyktninger, ved siden av at den støtter opp om det felles oppropet som er kommet fra de politiske ungdomsorganisasjonene. Vi går inn for at fronten foreløpig skal bevare sitt humanitære preg, men passer på i alle anledninger å understreke at det er imperialismen som må bekjempes.

Det som skjedde i Chile har gitt oss gode argumenter for vårt syn på folkevæpning. Vi må passe på å understreke dette, men vi må huske at det er liten vits i å diskutere veien til sosialismen med Høyrefolk. Interimstyret arbeider nå med et større opplegg for å markere solidariteten med Chile. Dette skal legges opp som et tog som munner ut i et møte med en eller flere korte apeller og en del kultur.

Det videre arbeidet er ikke planlagt, men det foreligger forslag til å utvide arbeidsområdet til denne komiteen til å gjelde hele Latin-Amerika. Dette har vi ikke diskutert offentlig, men kommer til å ta det opp når det blir aktuelt. Uten at det er gjennomdiskutert virker det som det er en klar tendens i retning av at vi skal gå inn for dette.

Tele, indre Østland.

INNNAVL i RØD UNGDOM?

"Alle de revolusjonære partia som har gått til grunne, gjorde det fordi de ble selvtilfredse, ikke maktet å se sin styrke og var redd for å snakke om sin egen svakhet"

Sier Lenin.

Er Rød Ungdom og AKP(m-l) i ferd med å bli "selvtilfredse"? Vokser den borgelige siden i takt med tilskuddet av nye medlemmer og liberalisering av gamle medlemmer.

Vi skal ikke gi noe svar her. Til det trengs det undersøkelser og studier. Men vi har inntrykk av at ikke alt er som det skal, og vi har hengt oss opp i et punkt som kan være med på å utvikle liberalismen.

Jfr. Liberalismen av Mao. Nemlig det at diskusjonen i bevegelsen i for stor grad blir strøing av argumenter ovenifra og ned. F.eks. KAG-diskusjonen. Mange/endel har fått inntrykk av at utbryterne er en liten skummel klikk, som har de aller verste hensikter. Skurker og banditter og betalte agenter! OK, kanskje er de det?? Men det er ikke det som er viktigst for kommunister som skal forsvare marxismen-leninismen. Det er synspunktene som KAG kommer med som er viktigst, og den kommer ikke ved bare ved å fordøye fiks ferdige argumenter. Om Trotsky var en satan i menneskeskinn, så er det ingen grunn til å være redd for argumentene hans. Tvert imot! Vi må ta dem fatt fordi de kan lære oss mye om hva som er riktig, og fordi det er den beste måten å forstå hva som er riktig. Og det er ikke bare de som sitter i ledelsen, i redaksjonen o.l. som skal forstå hvorfor KAG har feil. Medlemmer trenger ingen beskyttelse mot feilaktige argumenter. De trenger innsikt, og det må ledelsen bistå med. Ferdigdiskuterte argumenter er kjedelige, og skaper ikke den samme interessen som klare og tydelige motsigelser. Motsigelser som alle kan være med på å løse. Folk liker å tygge maten sjøl. Nå mener ikke vi at Tjen Folket/Bolsjevik skal dynges på med mot-

argumenter mot marxismen-leninismen. Men i konkrete saker må motsigelsen ut, slik at alle kan være med på å løse den. Ferdigtyggede retter ovenifra virker som oftest bare sløvende. Vi sier sim Lenin: "VI SKAL IKKE GÅ TIL GRUNNE, FOR VI ER IKKE REDDE FOR Å SNAKKE OM VÅRE SVAKHETER, OG VI SKAL LÆRE OSS Å VINNE OVER DEM". (Om Bolsjevikpartiet)

Gå-på-hilsen Trondheim.

SVAR FRA REDAKSJONEN.

Vi er enige i at selvtilfredshet er en stor fiende for en kommunistisk organisasjon og vi må alltid være på vakt mot den. Vi kan imidlertid ikke se dette som noen stor fare i dag. Vi har derimot inntrykk av at de fleste kameratene nå jobber aktivt for å forbedre vår politikk og organisasjon. Håper derfor at du kan komme tilbake med mere konkrete eksempler. Vi har forsøkt å ta opp motsigelser på en skikkelig måte og ungå enveiskjøring. I de viktigste sakene tror vi også vi har klart det (eksempler er: Medlemskort, studentforbund, KAG, operasjon Dagsverk). Men det er ikke alle diskusjoner vi har klart å få inn forskjellige syn. F.eks. tilbød vi KAG flere ganger å skrive innlegg, men mottok aldri noe. Vi tror du likevel peker på en viktig svakhet med BV. Det har vært for lite diskusjoner om politiske linjer, og for mye forklarende og doserende artikler. Stoffet har også vært preget av overfladiskhet og av at det har sprikt (ikke fulgt opp de viktigste diskusjonene). Vi er nå klar over disse svakhetene og jobber med å rette på det. Dette nummeret er det første steg på vår mars: Kom med innlegg om de politiske motsigelsene, og linjene for arbeidet vårt!